

בעוהש"ת

קונטרס

שאקלען לולב

אין דעם קונטרס וועט איר געפונען שיינע געדאנקען איבער די גרויסע מצוה פון שאקלען לולב אום יום טוב סוכות, די תשיבות פון יעדן איד וואס איז זוכה מקיים צו זיין די מצוה, וואס מ'האט אינזיין ביים שאקלען לולב, און ווי אזוי דאס קען אונז שטארקן און מחזק זיין פאר די גאנצע יאר

איבערגעזעצט אויף אידיש פונעם קונטרס "שיחות מוהרא"ש לחג הסוכות" פון הרב הגאון הצדיק, עמוד האמונה, וואס ברענגט אריין די הייליגע און ריינע אמונה אין די גאנצע וועלט

פבוֹד קְדוּשַׁת מֶרֶן מוהֶרָא"ש זי"ע

געבויעט אויף די ווערטער פון הייליגן רבין, אדונו, מורינו ורבינו רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד, מורינו הגאון הקדוש רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ארויסגעגעבן בעוהש"ת
דודק חסידי בֶּרֶסְלָב - וויליאמסבורג

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924

היכל הקודש

קרית יואל

8 Premishan Way,
Monroe NY 10950
845.243.0563

היכל הקודש

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

היכל הקודש

בני ברק

רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715

היכל הקודש

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

היכל הקודש

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

היכל הקודש

בלומינגטאון

24 Merriewald LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

היכל הקודש

יודישעלם

רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיווק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

גורמסע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

שְׂאֵלָעַן לְוֹלָב

א

עַל נְטִילַת לְוֹלָב

אין יאר תק"ע, פֿאר דעם יום טוב סוכות, איז געווען זייער שווער צו באקומען אַתְרוּגִים אין די געגנט וואו דער הייליגער רבי האט געוואוינט, עס האט אויסגעזען אז עס וועט שוין בכלל נישט זיין קיין אַתְרוּגִים אויף סוכות, עס איז נישט געווען צו באקומען קיין אַתְרוּגִים אינעם גאַנצן לאַנד.

ביז ממש ערב סוכות האט דער אייבערשטער געהאלפן אז עס זענען אַנגעקומען בדרך גס

געציילטע אַתרוגים צו עטליכע שטעט, און מען
האט געצאלט פאר דעם גאר אסאך געלט.

אויך צו די שטאט ברסלב איז אנגעקומען אן
אַתרוג, גאר אַ שיינעם אַתרוג, צום הייליגן רביין,
דער רבי איז געווארן זייער פרייליך פון דעם אַתרוג,
ער האט געהייסן אז מען זאל ברענגען מוזיק און
שפילן, פאר גרויס פרייד אז ער האט זוכה געווען
צו באקומען אן אַתרוג.

דריי טעג האט דער רבי געהאט גאר גרויס חיות
פון דעם אַתרוג, אזוי ווייט אז ער האט גארנישט
געשפירט די שווערע קרענק וואס ער האט דעמאלט
געהאט, פון די גרויסע שמחה וואס ער האט געהאט
פונעם אַתרוג.

אויך נאך סופות האט דער רבי גערעדט אסאך
פונעם אַתרוג, ער האט געזאגט אז מען ווייסט
גארנישט די גרויסקייט פון די הייליגע מצוה פון

שאַקלען לולב

ה

אַתְרוֹג, אָבֶער אַזויפֿיל קען מען זען אז אַיִדן לָאָזן זײַ קאַסטן גרויסע געלִטער צו קויפֿן אַן אַתְרוֹג, מער וויפֿיל מען צאַלט פֿאַר אַנדערע מצוֹת. און די אַיִדן זענען דאָף קלוג, עס איז שווער זיי צו פֿאַרנאַרן, און דערפֿאַר אויב זעט מען אז זיי צאַלן אַזויפֿיל געלט פֿאַר די מצוֹה, איז אַ סימן אז דאָס איז גאַר אַ טייערע מצוֹה וואָס מען קען גאַרנישט אָפֿשאַצן (שיחות הַר"ן, סימן קכ"ה).

אַ אַיִד קען טראַכטן צו זײַ, "וואָס איז שוין אַינטערעסאַנט מיין אַתְרוֹג בֶּענטשן? ווער דאַרף עס? וואָס איז עס שוין ווערד?", דער אָמת איז אָבֶער אז מיר קענען זײַ גאַרנישט פֿאַרשטעלן די גרויסקייט פֿון אַ אַיִד וואָס שאַקלט לולב, זאל ער זיין דער פֿשוט'סטער אַיִד, זאל ער האָבן געטון און זײַ אויפֿגעפֿירט סיי וואָס און ווי אַזוי, ווען ער נעמט אָבֶער אַיִן די הענט די ד' מינים, ער מאַכט אַ

בְּרַכָּה און עַר שאַקלֶט, דאן שאַקלֶט עַר מיט דעם
אַלע וועלֶטן.

דער רבי זאגט (חיי מוהר"ן, סימן תק"ד) "ווען אַ איד
מאכט אַזוי מיט די האנט, ווערט אַזוי אין אַלע
וועלֶטן, און ווען אַ איד מאכט אַזוי מיט די האנט,
ווערט אַזוי אין אַלע וועלֶטן", סיי ווי אַזוי אַ איד
זאל נאר אויסזען, ווען עַר איז מקיים די מצוה פון
שאַקלען לולב, פֿשוט אַזוי ווי דער אייבערשטער
האַט געהייסן, טוט עַר אויף מיט דעם גאר גרויסע
זאכן.

דער הייליגער רבי האט אמאל גערעדט איבער
מצוה און עַר האט געזאגט: "אַז מען האלט די מצוה
אין די האנט, האלט מען דעם אייבערשטן אין די
האנט", און די זעלבע איז ביי אַלע מצוות, ווען מען
האלט די לולב און אַתרוג אין די האנט, האלט מען
דעם אייבערשטן אין די האנט, און דאן איז די

שאַקלען לולב

ז

ריכטיגע עת רצון ווען מען קען זיך אויסבעטן ביים
אייבערשטן וואס מען וויל האבן.

דער אַתרוג איז מרמז אויפ'ן הארץ (ויקרא רבה,
פרשה ל', סימן י"ד), קען מען דאן זאגן פאר'ן
אייבערשטן: "באשעפער, דא האלט איך מיין הארץ
אין מיין האנט, איך געב עס איבער אינגאנצן פאר
דיר, רייניג מיר אויס מיין הארץ און העלף מיר אז
פון היינט און ווייטער זאל מיין הארץ נאר טראכטן
פון דיר, מיין הארץ זאל נאר לעבן מיט דיר".

דער רבי זאגט (ספר המדות, רפואה חלק ב', סימן ד') אז
צו קוקן אויפ'ן אַתרוג איז אַ רפואה פאר אויגן
ווייטאג. דערפאר פירט מען זיך צו קוקן אסאך
אויפ'ן אַתרוג, וואס דאס היילט אויס די אויגן סיי
בגשמיות, אויב איינעם טוט וויי די אויגן זאל ער
קוקן אויפ'ן אַתרוג און עס וועט זיך אויסהיילן; און
סיי ברוחניות, ווען אַ מענטש זעט אז ער קען זיך

נישט היטן די אויגן, ער מוז קוקן אויף זאכן וואס מען טאר נישט, זאל ער קוקן אויפ'ן אַתרוג, און ער וועט האבן אַ רפואה. מיט די אַתרוג אין האנט איז די ריכטיגע צייט צו בעטן דעם אייבערשטן אַז מ'זאל שוין האבן אַ גאַנצע רפואה אויף די אויגן.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קכ"ח) אויף דעם וואס חז"ל דערציילן (יומא ס"ט:) אַז ווען מ'האט געכאפט און גע'הרג'ט דעם יצור הרע פון עבודה זרה, האט מען דעמאלט אויף געכאפט דעם יצור הרע פון די עבירה פון נאוף, מען האט אים אפער נישט אינגאנצן גע'הרג'ט, מען האט אים נאר בלינד געמאכט. זאגט אויף דעם דער הייליגער רבי אַז דערפאר זעט מען ביי מענטשן אַז זיי ווילן זיין ערליך, זיי קוקן אראפ און האלטן זיך צוריק פון צו קוקן אויף וואס דער אייבערשטער לאזט נישט

שאַקלען לולב

ט

קוקן, אָבער לְמַעַשֶׁה גַּנְבְּעֵנען זיי אַרויס די אויגן
און כאַפֿן יא אַ שְׁטִיקֶל בְּלִיק פֿון די זייט.
ליידער זענען מיר אַלע געכאַפֿט אין דעם, אין די
היינטיגע צייטן איז די שווערסטע נסיון דאס זיך
היטן די אויגן, און ווען אַ איד היט זיך נישט די
אויגן, ער קוקט שמוציגע זאכן רחמנא ליצלן,
בִּרְעַנְגֵט דאס אים נאכדעם צו פֿילע צרות און
פֿראַבלעמען. חו"ל זאגן (בְּרִכּוֹת י"ב:) "אַחֲרֵי עֵינֵיכֶם
- זֶה הִרְהוּר עֲבִירָה", אַלע עֲבִירוֹת הוִיבֵן זיך אָן ביי
די אויגן, ווייל די אויג זעט, די האַרץ גלֹסֵט, און
דאס בִּרְעַנְגֵט נאכדעם צו אַז מען זאל טון עֲבִירוֹת
(עײן טור אורח חיים סימן א'). חו"ל זאגן (יומא ע"ד):
אויפֿן פֿסוק (קהלת ו, ט) "טוֹב מִרְאֵה עֵינַיִם מִהֲלֹךְ
נֶפֶשׁ", עס איז עֲרֻגֶער דאס קוקן אויף פֿרעמדע
פֿרויען און אויף שמוץ, ווי דאס טון די עֲבִירָה
אַליין. נאך זאגן חו"ל (סנהדרין מ"ה.) "אין יצור הרע

שאַקלען לױבל

י

שױלט אַלאַ בַּמָּה שְׁעֵינִי רואוֹת", דער יֵצֵר הָרַע קען אַרבעטן אויף אַ מְעַנְטֵשׁ, נאַר נאַכדעם וואס דער מְעַנְטֵשׁ האט געקוקט אויף זאכן וואס מען טאַר נישט. דער עיקר כּח וואס דער יֵצֵר הָרַע האט איבער אַ מְעַנְטֵשׁ, איז נאַר דורך דעם וואס ער איז מְכַשִּׁיל דעם מְעַנְטֵשׁ צו קוקן אויף שְׁלֵעכְטֵע זאכן.

דער יֵצֵר הָרַע ווייסט אז איינמאל ער איז מְכַשִּׁיל דעם מְעַנְטֵשׁ צו קוקן שמוץ, האט ער שוין גע'הרג'ט דעם מְעַנְטֵשׁ אינגאַנצן. מיט דעם וואס דער מְעַנְטֵשׁ הויבט אן קוקן שמוץ, פאלט ער נאַכדעם דורך מיט די האַרבע עֵבִירָה פון פֶּגַם הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטּוּלָה רַחֲמָנָא לִיצְלָן, און אין נאך האַרבע עֵבִירוֹת פון נאוף רַחֲמָנָא לִיצְלָן, און דאס גייט נאך ווייטער אז דער מַח פּוֹנְעֵם מְעַנְטֵשׁ ווערט אינגאַנצן פאַרדרייט, ער קען נישט טראַכטן נאַרמאל, ער הויבט אן צו האַבן קשיות אויפ'ן

שאַקלען לולב

אייבערשטן, זיין גאנצער לעבן ווערט אים
 דערביטערט, און ער פארלירט ממש זיין חשק צו
 לעבן.

די איינציגסטע עצה פאר אזא מענטש איז נאר
 תפלה, צו שרייען צום אייבערשטן און בעטן דעם
 אייבערשטן אז ער זאל זוכה זיין ארויסצוקריכן פון
 דעם זומפ און אפלאזן די אלע נארישקייטן. א איד
 דארף זיך צוגעוואוינען צו גיין יעדן טאג צום
 אייבערשטן, דאס מיינט צו רעדן צום אייבערשטן
 אויף זיין אייגענע שפראך, מיט די שפראך וואס ער
 איז אויפגעוואקסן, וואס דאס איז דאס מערסטע
 נאנט צו זיין הארץ און מיט דעם קען ער די בעסטע
 ארויסברענגען זיינע אמת'ע געפילן פון הארץ. דאס
 ווערט אנגערופן "התבודדות", אזא מענטש רעדט
 זיך אויס זיין גאנצע הארץ און דערציילט פארן

שְׂאֵקֶלְעֵן לִוְלָב

אַיִבְעֶרְשֶׁטֶן אַלְעס וואס גייט אויף אים דורך, יעדן טאג נאכאַמאל און נאכאַמאל.

ספּעציעל ווען מ'האַלט דעם אַתְרוֹג אין האַנט, קען מען דעמאַלט נאָך מער בּעטן דעם אַיִבְעֶרְשֶׁטֶן צו האַבן ריינע אויגן און אַ ריינע האַרץ, חַז"ל דריקן זיך אויס אויף די ד' מינים (סופה ל"ח). אַז דאָס איז ווי אַ פּייל אין די "אויגן" פּונעם שֶׁטֶן, דער עיקר וועג ווי אַזוי דער שֶׁטֶן כאַפּט אַרײַן אַ מענטש איז דאָך מיט די אויגן, און די ד' מינים איז מסוגל אויף דעם, אויסצושטעקן די אויגן פּונעם שֶׁטֶן, ער זאל מער נישט קענען מַכְשׁיל זיין די אויגן פּונעם איד.

דער אַתְרוֹג דאַרף מען אַבְעֶר האַלטן צוזאַמען מיטן לִוְלָב, ווייל כּדאי צו רייניגן דאָס האַרץ דאַרף מען גיין צו אַ צדיק, דער לִוְלָב איז מְרַמַּז אויף אַ צדיק אַזוי ווי דער פּסוק זאַגט (תהלים צ"ב, י"ג) "צדיק כּתָּמַר יפְרָח", אַז אַ איד וויל זיין ערליך, ער וויל

שאַקלען לולב

יג

האָבן אַן ערליך האַרץ, דאַרף ער זיך צושטעלן צום צדיק. דער רבי טייטשט (חיי מוהר"ן, סימן תר"ה) די משנה (אבות ב', י"ג), וְאֵל תְּהִי רָשָׁע "בפני עצמו", אפילו ווען דו ביזט אַ רשע, זאלסטו נישט זיין "אליין", זאלסט גיין צו אַ צדיק, און דאן וועסטו ווערן אויס רשע. אפילו ווען אַ מענטש איז אַ רשע, ער ווייסט אז ער איז ווייט פונעם אייבערשטן, ער פירט זיך נישט אויף ווי עס דאַרף צו זיין. פון דעסט וועגן זאל ער זיך אָבער דרייען צווישן ערליכע אידן, און סוף פֿל סוף וועט זיך אין אים אויך עפעס אַנקלעבן, און ער וועט ווערן אַן ערליכער איד.

דערפאר איז די ראשי תיבות פון ו'טהר ל'בנו ל'עבדך ב'אמת - לולב; אויב מען וויל רייניגן דאס הארץ, דאַרף מען גיין צום צדיק, וואס ער לערנט אויס דעם מענטש ווי אזוי צו דינען דעם אייבערשטן און זיין אַן אמת'ער ערליכער איד.

שאַקלען לולב

ב

די פּוּנוֹת פּוּן די נַעֲנוּעִים

מיט די ד' מינים שאַקלֶט מָען אויף אַלע זַעקס וַיִּיטֵן, דָּער אַר"י הַקְּדוֹשׁ בְּרַעֲנַגֵּט (פּרִי עֵץ חַיִּים שֶׁר הַלּוּלָב פ"ג.) גְּרוּיֶסע פּוּנוֹת אויף די נַעֲנוּעִים, מָען קֶען אָפּער זאָגן אויף בְּפִשְׁטוֹת די פּוּנוֹת פּוּן די נַעֲנוּעִים, לְעוֹבְדָא וּלְמַעֲשֵׂה אַז מִיר זאַלן קֶענען נַעֲמָען פּוּן דָּעם גְּרוּיס חִיזוּק אָנְצוּגִיין אין לְעָבֶן.

מְזַרְח מְעָרִיב - מָען שאַקלֶט אויף פּאַרְנֵט און אויף אונטן, דָּאס ווַיִּיזֵט אויף צוויי מיני מַצָּבִים אין וואס אַ מַעֲנֵטֶשׁ גַּעפִּינֵט זיך, אַמָּאל גַּיִט אִים אַלְעס גוט, עַר פִּילֵט אַ גַּעשְׁמָאק אין לְעָבֶן, אַ טַעם אין דינען דָּעם אַיִבְעֶרֶשְׁטֵן. און אַמָּאל גַּיִט אַלְעס פּאַרְקֶערֶט, מָען הָאט נִישֵׁט קיין גַּעפִּיל אין קיין שוים זאך, אַלְעס גַּיִט פּאַרְקֶערֶט ווי מָען וויל.

שְׂאֵקֶלְעֵן לִוְלָב

דְּעֶרְפֶּאָר שְׂאֵקֶלְט מְעֵן פּוֹן פֶּאַרְנֵט און פּוֹן אױנְטֵן,
 סײַ װען עָס גײט גוט און סײַ װען עָס גײט נײַשט
 גוט, זאל מְעֵן װײסן אַז אַלעס אײז נָאַר פּוֹנְעם
 אײבֶּעֶרֶשְׂטֵן, און נָאַר צו אײם זאל מְעֵן גײן, און נָאַר
 עַר קען הֶעלפֶּן.

דְּרוֹם צָפוֹן - מְעֵן שְׂאֵקֶלְט רַעכְטס און לײַנקס,
 דאס מײנט רוח־נײט און גֶשְׁמײט, דאס הײסֶט אַז
 מְעֵן װײל דײנען דעם אײבֶּעֶרֶשְׂטֵן סײַ מײט רוח־נײט
 צו דאָװענען און לְעֶרְנֵען און טון מְצוֹת, און סײַ מײט
 גֶשְׁמײט צו עָסן און טרײַנקען און טון אַלע
 בֶּאַדְעֶרְפֶּענײשן, אױך מײטֵן אײבֶּעֶרֶשְׂטֵן, אַזױ װײ די
 הֶלְכָּה װאס דער אײבֶּעֶרֶשְׂטֵער האט גֶעִהײסן.

װײל עָס גײט נײַשט אײנס אָן דעם אַנדערן, אױב
 װײל מְעֵן נָאַר רוח־נײט אָן גֶשְׁמײט װעט עָס צופֶּאַלן
 און עָס װעט זײך נײַשט האַלטן, און די זעלְבֶּע
 פֶּאַרְקערט, מְעֵן קען נײַשט האַבן גֶשְׁמײט אָן

שְׂאֵקְלֶען לױלֵב

רויח־ניוּת, דָּער בַּעסֶטֶער װעג איז װען מָען שְׂטֵעלֶט
בײַדע צוזאַם, מָען דינט דעם אײבֶּער־שְׂטן אויף מיט
די גֶשְׁמױת.

מַעֲלָה מִטָּה - מָען שְׂאֵקְלֶט אויף אַרױף און אויף
אַראַפּ, סײ װען מָען איז אויבֶן נָאנט צום
אײבֶּער־שְׂטן, דאַרף מָען װיסן אז מָען קען גײן נאָך
הַעֲכֶער. און סײ װען מָען איז אַראַפֿגַּעפֿאַלן, מָען
האַט געטון עבִירוֹת דאַרף מָען געדענקען אז דער
אײבֶּער־שְׂטער איז נאַכאַלץ דא מיט'ן מָענטש, און
מָען קען שְׂטענדיג צוריק קומען צו אים (ליקוטי
מוהר"ן, חלק א', סימן ר').

דאס זענען די פֿונות אינזין צו האבן בִּשְׁעֵת'ן
שְׂאֵקְלֶען לױלֵב, אז ווי אזוי מָען דרייט נאר מיט'ן
מָענטש איז דער אײבֶּער־שְׂטער שְׂטענדיג מיט אים,
און מָען קען זיך אַלעמאַל װענדן צו אים. און
דערפֿאר איז טאַקע מסוגל בִּשְׁעֵת'ן שְׂאֵקְלֶען דעם

שאַקלען לולב

לולב צו בעטן דעמאלט דעם אייבערשטן וואס מען
 דארף, און געהאלפן ווערן מיט אלעס גוטס
 ברוחניות ובגשמיות.

ג

דידן נצח - מיר האבן געוואונען !

אין תיקוני זהר (תיקון י"ג, דף כ"ט.) שטייט דער ענין
 פון שאקלען לולב, ווייל אזוי ווי די אידן זענען דאך
 געווען אין א קריג מיט'ן יצר הרע אום יום כיפור,
 ווי אזוי קען מען וויסן ווער עס האט געוואונען?
 נאר אזוי ווי מען זעט ביי א מלחמה אויף דער
 וועלט, ווי אזוי ווייסט מען ווער עס האט
 געוואונען? מען זעט דער וואס האלט די געווער אין
 די הענט דער האט געוואונען, די זעלבע דא ווען עס
 קומט סוכות און די אידן האלטן די ד' מינים וואס

שאקלען לולב

דאס איז זייער געווער, זעט מען אז "דידן נצח" –
מיר האבן געוואונען.

דארף מען פארשטיין; קודם ביי א געווענליכע
מלחמה, וואס איז די פראגע ווער עס האט
געוואונען? מען קען דאך זען ווער עס האט באזיגט
וועם, ווייסט מען דאך ווער עס האט געוואונען?
און צווייטנס דארף מען פארשטיין, דער וואס האט
געוואונען די מלחמה קען דאך שוין אראפלייגן
דאס געווער, פארוואס זאגט ער אז ווער עס האלט
די געווער אין די הענט, דער האט געוואונען?
פארקערט, אויב האלט ער נאך די געווער אין די
הענט, מיינט אז ער האט נאכנישט געווינען, ער
האלט נאך אינמיטן די מלחמה.

זאגט אויף דעם רבי נתן (ליקוטי הלכות, הלכות שבת,
הלכה ז', אות נ"ד), אז ביי די מלחמה מיטן יצר הרע
גייט עס גאר אנדערש ווי ביי א געווענליכע

שְׂאֵקֶלְעֵן לִוְלָב

מִלְחָמָה, דִּי מִלְחָמָה אִיז אַ לֵאנֵג פֿאַרצוֹיגֶענֶע
 מִלְחָמָה, און אַפֿילו ווען דער יִצָר הָרַע האט פֿאַזיגט
 דעם מַעֲנֵטֶשׁ, ער האט אים מִכְשִׁיל געווען מיט
 בִּיטְעֶרֶע עֲבִירוֹת, מִיִּנְט נֶאכְנִישׁט אַז דער יִצָר הָרַע
 האט געווינען, ווייל ווי לֵאנֵג דער מַעֲנֵטֶשׁ שְׂטֹאֲרֶקֶט
 זיך און געפֿט נישט אויף די מִלְחָמָה, ער גייט
 ווייטער אָן, ער טוט תְּשׁוּבָה, און ער פֿרופֿירט
 אַרײַנצױכאַפֿן מִצּוֹת און מַעֲשִׂים טוֹבִים אִיז ער דער
 געווינער.

דער יִצָר הָרַע אִיז נֶאָר דער געווינער ווען ער קען
 פֿאַנווייזן צו צופֿרעכֿן דעם מַעֲנֵטֶשׁ'ס מוט, אַז ער
 זאל אויפֿגעבֿן און נישט וועלן מער אָנהייבֿן פֿון נײַ.
 ווי לֵאנֵג דער מַעֲנֵטֶשׁ האַלט זיך אָפֿער שְׂטֹאֲרֶקֶט, אִיז
 ער דער געווינער, אַפֿילו אויב יַעֲצֹט אִיז ער נאָך
 ווייט פֿונעם אַייבֿער־שֶׁטֶן, וועט ער אָפֿער מיט די
 צײַט ווערן אַן אָמֶת'ער ערליכער איד.

דאס איז פֿשט אין דעם תיקוני זהר, ווי לאנג די
 אידן האלטן די ד' מינים, די געווער אין די האנט,
 זיי האבן נאכנישט אויפגעגעבן די מלחמה, מיינט
 דאס אז זיי האבן געוואונען, כאטש פון אינדרויסן
 קען מען באמת נישט זען ווער עס האט געוואונען,
 עס קען אויסזען ווי דער יצר הרע האט געוואונען
 ווייל ער האט מצליח געווען צו מכשיל זיין דעם
 מענטש מיט עבירות, אויב אבער דער מענטש האט
 נאכנישט אויפגעגעבן איז ער באמת דער געווינער
 - "דידן נצח"!

ווי אזוי ארבעט די געווער פון א איד, וועלכע
 סארט פלי זין דארף א איד האבן צו געווינען די
 מלחמה מיטן יצר הרע? זאגט דער הייליגער רבי
 (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ב') אז די געווער פון משיח
 און פון יעדן איד איז תפלה, זיך צוצוגעוואונען צו
 רעדן צום אייבערשטן און אים צו בעטן יעדע זאך

שאַקלען לױלב

כא

וואס מען דארף, סיי ברוחניות און סיי בגשמיות. א
איד דארף נעמען זיין געווער אין די האנט, ער דארף
עפענען זיין מויל און אנהויבן רעדן צום
אייבערשטן, און מיט דעם וועט ער געווינען אלע
שווערע מלחמות וואס ער דארף פירן אין זיין לעבן.
דער רבי זאגט דארט אז די שווערד פון תפלה
איז שארף פון צוויי זייטן, ווי דער פסוק זאגט
(תהלים קמ"ט, ו) "וחרב פיפיות בידם", דאס מיינט אז
תפלה האט צוויי חלקים אין זיך, פון איין זייט דארף
מען דאנקען דעם אייבערשטן אויף אלע גוטע זאכן
וואס ער געבט אונז, און פון די אנדערע זייט דארף
מען בעטן די אלע זאכן וואס מען וויל גאָר
באקומען. עס מאכט זיך ביי א מענטש אז ער איז
אזוי צעבראכן פון זיינע איבערגייעכצער אז ער קען
זיך ממש נישט עפענען דאס מויל צו רעדן און בעטן
דעם אייבערשטן, אויב הויפט ער אפער אן טראכטן

שאַקלען לולב

פון די גוטע זאכן וואס ער האט, ער הויבט אָן
 דאנקען דעם אייבערשטן אויף די אלע גוטע זאכן,
 דאן ווערט שוין געעפנט זיין הארץ און ער קען שוין
 אויף אָנהויבן צו בעטן אלעס וואס ער דארף נאָך
 האָבן.

ווען שאַקלט מען דעם לולב ביי הליל? זאגן חז"ל
 (סופה ל"ז): אַז מ'שאַקלט אויף צוויי פֿלעצער, ביי
 "הודו לה' כי טוב" און ביי "אָנא ה' הושיעא נא",
 דאס זענען די צוויי זאכן וואס מען דארף האָבן צו
 האָבן די פולקאמע געווער צו פירן די מלחמה,
 איינס איז דער "הודו לה' כי טוב" - צו דאנקען דעם
 אייבערשטן, און די צווייטע איז "אָנא ה' הושיעא
 נא" - צו בעטן דעם אייבערשטן.

ווי לאנג דער איד האלט די געווער אין די האנט,
 ער הערט נישט אויף צו רעדן צום אייבערשטן, דאן
 וועט אים דער יצר הרע קיינמאל נישט קענען

שְׂאֵקֶלְעֵן לְוֹלָב

כג

בְּאִיגֵן. אֶפִּילוּ ווען דער יֶצֶר הָרַע וועט זיך שְׂטַאָרַק
אײַבער אים, ער וועט אים מְכַשִּׁיל זיין מיט עֲבִירוֹת,
וועט דער איד נֶאֱכָאֵלְךָ אָפֶּער האָבן די
אײַבער־האַנט, ער וועט געוויינען די מְלַחְמָה, ווייל
ער לייגט קיינמאל נישט אַראָפּ די געווער פון האַנט.
וואס עס זאל זיך נאר טון מיט אים, וואס עס זאל
אים נאר אײַבער־גיין, וועט ער שְׂטַענְדִּיג צוריק קומען
צום אײַבער־שטן, אײַבער־כּעטן דעם אײַבער־שטן,
און אָנהױבן פון יעצט צו זיין וואויל און עָרְלִיך.

בײַם הייליגן צאנזער רב זי"ע פֿלעגט זיין דער
סֵדֶר, אַז פֿאַר סוכות פֿלעגט מען אים בְּרַענְגֶען צוויי
קעסטלעך פון די שְׂעֲנִסְטֵע אַתְרוּגִים ער זאל זיך
אויסקלויבן פֿאַר זיך, און עס זאל זיין גענוג אויך
פֿאַר זיינע קינדער און אײַניקלעך, און דער
הייליגער צאנזער רב האט אָנגעוואַרנט אַז קיינער
זאל נישט אויפֿמאַכן די קעסטלעך פון די אַתְרוּגִים

שאקלען לולב

ביז ווילאנג ער קלויבט זיך אויס אן אַתרוג, נאכדעם
 קענען שוין די קינדער און אייניקלעך אויך נעמען.
 איין יאר האט זיך איינער פון די אייניקלעך געמאכט
 א חשבון אז מן הסתם וועט ער זיין דער לעצטער
 צו קענען קלויבן און מען וועט אים איבערלאזן
 דעם שוואכסטן אַתרוג, איז ער געגאנגען
 שטילערהייט און אויפגעמאכט איין קעסטל און
 ארויסגענומען אן אַתרוג און דאס צוריק פארמאכט.
 נאכדעם ווען מען האט געברענגט פאר'ן הייליגן
 צאנזער רב די אַתרוגים, און ער האט באמערקט אז
 איינער האט דאס שוין אָנגערירט, האט ער זיך
 געבייזערט אויף דעם וואס האט עס צוגערירט.
 פארשטייט זיך אז דער הייליגער צאנזער רב האט
 אונדאי געוואוסט וועלכער אייניקל דאס איז געווען,
 ער האט נישט געוואלט רעדן מיט יענעם און ער
 האט אים מרחק געווען.

שאַקלען לױלב

כה

ווען עס איז געקומען ערב סופות נאכמיטאג,
וואס ווי באוואוסט פלעגט דעמאלט דער הייליגער
צאנזער רב טיילן אויסטערליש אסאך צדקה, האט
ער אבער אויף דעם אייניקל נישט געוואלט קוקן.
פארשטייט זיך אז ער האט שוין גוט חרטה געהאט
אויף דעם וואס ער האט געטון, איז ער אריין
געקומען צום זיידן און אויסגעזאגט דעם אמת:
"זיידע! איך האב עס גענומען, און איך וויל שוין
זיין וואויל!". האט אים צאנזער רב געענטפערט:
"אזוי?! דו ווילסט שוין זיין וואויל?! איך וויל
שוין אויך זיין וואויל! לאמיר ביידע זיין וואויל און
דער באשעפער וועט אונז ביידע מוחל זיין..."

ווען מיר האלטן די הייליגע ד' מינים אין האנט,
ווען מיר שאקלען די ד' מינים, לאמיר געדענקען אז
יעצט איז די ריכטיגע צייט צו מאכן א גייע התחלה
אין לעבן, אפלאזן אלע שלעכטע זאכן פון ביז

יעצט, און פון יעצט זאלן מיר נאר רעדן צום
אייבערשטן און אים דערציילן יעדע זאך, לעבן
מיט'ן אייבערשטן יעדן טאג און יעדע מינוט, און
דעמאלט וועלן מיר זיכער זוכה זיין צו אלע גוטע
זאכן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.
תם ונשלם שבח לאל בורא עולם

סדר נטילת לולב

א תפלה צו זאגן פאר'ן שאַקלען לולב

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי
אבותי, הייליגער באשעפער איה וויל יעצט
שאַקלען די ד' מינים, די אַתרוג לולב
הדסים און ערבות, אזוי ווי דו האסט אונז
באפוילן, וואס דאס ווייזט אויף דיין
הייליגן נאמען. העלף מיר אז איה זאל
טאקע שפירן ווי דו ביסט אלעמאל מיט
מיר ביי מיר און נעבן מיר, דיין הייליגער
נאמען זאל אויף מיר באשיצן, אז עס זאל
קיינמאל נישט פאסירן קיין שום שלעכטס
צו מיר.

שְׂאֵקֶלְעֵן לִוְלָב

הייליגער באַשעפּער העלף מיר אַז די
 מצוה וואס איך גיי יעצט טון צו שְׂאֵקֶלְעֵן
 די ד' מינים זאל ווערן גערעכנט אזוי ווי
 איך וואלט עס מקיים געווען מיט אלע
 פּרטים און דקדוקים ווי עס דארף צו זיין,
 אזוי ווי איך וואלט אינזיין געהאט אלע
 פּונוות וואס די אנשי פּנסת הגדולה האבן
 אינזיין געהאט ביי דעם, ווייל איך טו דאס
 נאר ווייל איך וויל טון דיין ווילן, דו זאלסט
 שטענדיג זיין מיט מיר, אינאיינעם מיט
 אלע אידישע קינדער.

הייליגער באַשעפּער העלף מיר אַז די
 מצוה פון שְׂאֵקֶלְעֵן די ד' מינים זאל

בָּרַעֲנַנְגֵּען אויף מיר אַלע גוטע השפעות און
 בְּרָכוֹת, עס זאל מיר גוט זיין אַלעמאַל, סיי
 בְּרוּחַנִיּוֹת און סיי בְּגִשְׁמִיּוֹת. בָּרוּךְ יְהוָה
 לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי,
 בְּפָרִי עֵץ הָדָר וְכַפַּת תְּמָרִים וְעֵנַף עֵץ עָבוֹת
 וְעַרְבֵי נַחַל אוֹתִיּוֹת שְׂמֶךָ הַמְיֻחָד תִּקְרַב אֶחָד
 אֶל אֶחָד וְהָיוּ לְאַחָדִים בְּיָדֵי וְלִידֵעַ אֵיךְ שְׂמֶךָ
 נִקְרָא עָלַי וַיִּירָאוּ מִגִּשְׁתִּי אֵלַי וּבִנְעֻנוּעֵי אוֹתָם
 תִּשְׁפִיעַ שְׁפַע בְּרָכוֹת מִדַּעַת עֲלִיוֹן לְגוֹה
 אֶפְרַיִם לְמִכּוֹן בֵּית אֱלֹהֵינוּ, וְתֵהָא חֲשׂוּבָה
 לְפָנֶיךָ מִצּוֹת אַרְבָּעָה מִיָּנַיִם אֵלַי, כָּאֵלֹ

קִימְתִיָּהּ בְּכָל פְּרִטוֹתֶיהָ וְשָׂרְשֶׁיהָ וְתִרִי"ג
 מִצּוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ. כִּי כִּוְנַתִּי לִיְחִדָּא שְׁמָא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֶיהָ בְּדַחִילוֹ
 וְרַחֲמֵי לִיְחִיד שֵׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוּדָא שְׁלִים
 בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן : בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן
 וְאָמֵן :

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שְׂתֵהָא חֲשׁוּבָה לְפָנֶיךָ
 מִצּוֹת אַרְבַּעַה מִיָּנִים אֱלוֹ כְּאֱלוֹ כְּוְנַתִּי בְּכָל
 הַכְּוֹנֹת שְׂכֻנּוֹ בָּהֶם אֲנִשִּׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָּה :

שאַקלען לױלב

מען זאָגט די בָּרָכָה

בָּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר

קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת לױלב :

די עֲרֻשְׁטֵעַ מֵאל וואס מ'שאַקלט לױלב, זאָגט מען אויף

די בָּרָכָה פֿון שְׁהַחֲיֵנוּ

בָּרוּךְ אַתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁהַחֲיֵנוּ

וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה :

מ'שטייט מיט'ן פֿנים צו מזרח און מ'שאַקלט אויף

רַעֲכָטֶס, לִינְקֶס, פֿאַרנֶט, אַרױף, אַראַפּ, און פֿון הונטן.

הספר הקדוש הזה

נדפס לטובת נשמת בעל מחבר
של הספר הזה מאור עינינו,
חיות נפשינו, עטרת ראשינו, כבוד

קדושת מרן הגה"ק רבי
אליעזר שלמה

בן רבי

מנחם זאב

זצוקללה"ה
נלב"ע י"ז שבט תשע"ה

ת.נ.צ.ג.ה.